

Dragan Janković

JEDNOM ĆU NESTATI

Ako umrem sutra
nemojte o meni ništa reći
nit` suzom oko prati.
Ćutite.

Laganim pokretom
tiho,
veselo
listajte me,
barem na tren verujte rečima.
Moje su.
Kada naidete na moju dragu
recite joj da Moskva i dalje
hladne zime piše,
a Pariz nikada neće zasjati punim sjajem.

Ako umrem sutra
nemojte me u odelo oblačiti
kravatu mi mrtvom vezati
niti popa na sahranu zvati.

Pozovite dva bijela konja
kočije
u kakve sam sanjao uvoditi je,
stavite me golog u njih

pokrijte starom hartijom
ispisanom mojim životom
i neka me vode,
u veselju,
mrtvog!

BOL NOTE

Ovde,
U sobi otvorenih prozora
Kroz koje more sjaji
A mesec beži iza oblaka
Gledam
Kako oblačiš moju sreću.

Svetlo nasred mora,
Neugašena lampa.
Lirika kojom plačem
Gazeći latice ruža.

Sedam za klavir,
Diram tipke
Koracima kojim hodaš
Ti,
Obučena u belu halju
Protkanu pogledima

Osećam bol note.
Ustajem od klavira
Željan dodira,
Ljubim te slanim usnama
Dok ti bežiš na balkon
Želeći
Ukrasti nebu svo plavetnilo.

ČEKAT ĆU TE

Nije me strah čekati
Biti na kraju reda
Naslonjen na zid
Gledati buđenje drugih.

Nije me stid
Plakati pred septembrom
Biti manji od kapi kiše
Sit od očaja,
Gol dočekati zimu.

Nije mi želja biti prijatelj snegu
Hodati bos po staklu
Ozebao
Ranjen
Poderanog srca
Sušiti vatrom suze.

Čekat ću te
Jer sam ružan bez tebe
Siromašan
Prljav

Čekat ću te
Na kraju reda
Naslonjen na zid
Sada već ostario ludak
Gledajući odlazak drugih na počinak.

GLUMICA NOĆI

U čamcu
bez vesla
nošena vetrom
igre života
ploviš,
pokrivena
jeftinom plahtom
čekajući trenutke srama

Ploviš,
mirnoćom
prodane noći
bez sidra
stajališta
luke.

Na leđima
opranim otiscima morala,
oblak
težak i crn
nošen u korpi
satkanoj od niti
tvojih crnih kosa.

Lutaš,
poznatom ulicom
sve tvoje postaje svačije.
Dugim koracima
hodaš
po trnju,
pobacanim ružama,
muškim pogledima.

ILUZIJA

Koje trenutke trebam
vratiti
kojem osećaju okrenuti leđa
kada stanem
na rub iluzije

Kome se obraćam,
lažem
ako ne postojimo
Gdje sam izgubio zanos
koji smo delili
kada smo zajedno
šetali parkovima
koje sam slikao
a ti im se divila.

Zašto se okrećem ujutro
i gledam kako ležiš
mirno
u srećnom snu,
nekom drugom filmu
a na krevetu te nema.
Svako jutro čeka te kava
na stolu,
na tvom mestu
s kojeg si volela
gledat' me
mršteći se slatko
jer sam te probudio ranije.

Za koga molim u Crkvi
čije glasove čujem u samoći
koga vidim u plamenu sveća
čije telo slikam
bojama ljubavi,

kome se divim.

Zašto ima, onaj prokleti osećaj

da ćeš ući u stan

i razdragano mi reći: "Ljubavi"

da ću opet biti srećan

znati voleti,

i biti volen.

ODLAZIŠ

Ukrasom čarolije
rušiš moj svet,
lepe reči
tebi izgovorene.

Odlaziš,
negledajući sat
dan
vreme.

S tobom nestaje sve
ljepota
strast
mašta
početak
i kraj.

OSTRVO TUGE

Nemoj mi zameriti
nešto na kraju dana
jer noć
odavno je pala
i ko ljuta
juri
ka mračnom jutru.

Želim joj reći da stane,
izbrisati njen početak
videti te
zagrliti
i ćutanjem čekati čas
kada ću pred zoru
morati poći
nošen hladnoćom
srca koje vrišti
bespomoćno
rečima kraja.

Zovem je,
no ne čuje moj jauk
reči tihe
postojane
odbijene od zidova
prodanih lica.

Nemoj mi zamjeriti nešto
u ovoj noći koja
drsko guta minute, sate
Nemoj plakati
jer volio sam živeti,
na drugim svetovima
hladnoću noći sebi primati
Često u snovima nestajati.

Nemoj se probuditi kada
ti večeras dođe san.
Stavi me u njega
ko sporednog lika u tvom filmu.
Sanjaj najljepše svetove
Sanjaj da se šetamo bosu po pesku,
ti i ja,
pričamo pogledima,
da se ne okrećemo.
Sanjaj da sam sretan
obučen u belo
kao anđeo kakvog si crtao.
Sanjaj da te vodim zatvorenih očiju
po poljima sreće
da slušam tvoje reči
rešavam tvoje probleme
sklanjam od zlih.

Sanjaj dugo
bezvremenski
Budi srećna
onakva kakvu te znam
jer kad se probudiš
moraš biti jaka
hladna,
nikako slomljena,
Moraš hodati
ponosno
sa nepoznatim ljudima
uz zvuke tužne violine
nekog srećnog svirača
ka počivalištu tihih.

PIJANIST

Na Vašem venčanju
svirao je najviše note
stari pijanist.

Plesali ste valcer
u dugoj beloј haljini,
na dvoru sretnih
gde je sanjao prositi Vas,
gledati Vaš osmeh,
gde je želeo voleti sretan.

U očima pijanista
stoji slika žene
sećanjem izbeljena
gorkim suzama gledana
nikad zaboravljena
i večno voljena.

Na Vašem venčanju
svirao je suzama
jaukom duše
notama srca
melodiju
samo Vama poznatu
tužni pijanist.

Vi ste plesali valcer
laganim koracima
slušajući melodiju
Vama skladanu
nekada,
kada ste ga voleli.

POLJUBAC IZDAJE

Hraneći prazninu u meni
poljupcem vremena
hladnim usnama
ko strana žena
ljubiš me.

Ćutanje između nas,
perivoji goli,
zvuk zlatnog lišća
ritam zrelih godina
stisak naših ruku
poznata igra prstiju.

Čarobnim usnama svojim
odsutna
ljubiš me
posve hladna,
ko plaćena.
Bez reči,
uzdaha,
trunke strasti
očima prikrivajući
glasove daljine.

USPOMENA

Noćas se vraćam na mesto
Gde sam te ostavio
Slomljen,
Sam,
Svestan da gubim
Najdragoceniji deo sveta.

Nakon toliko godina
Skupljanja snage
Našeg zaveta neraskidivog
Dolazim zauvek.

Noćas ti nosim hiljadu belih ruža
Ja,
Ofucan
Prošlošću teran.

U ruci mojoj
Kiša tvoju sliku pere
A ti,
smeškaš se ćutanjem
Koje si oduvek prezirala.

Krikom bola
Samoćom venčan
Usnulu te budim.

Ne dozvoljavaš mi to
Rominjanjem kiše
Kojom grliš oronulo telo
I nemom slikom
nepovratka svog.

VOZ

Naša ljubav
bila je poput
starog voza.
Dugo putovanje
s mnogo stajališta,
ulazaka i izlazaka
nepoznatih ljudi
ponekad i s koferom
u tvojoj ruci.

Vozili smo se uvek besplatno,
švercali se
ko klinci
Znali smo biti ljubav, svet.
Kada bi videli ženu u uniformi
bežali bi
skačući u livade
cvećem okupane.

Propuštali bi časove,
bili svoji,
voleli se.
Pravila bi burme od tratinčica,
pričala o nama,
volela me.
Kupali se
onako lepo obučeni
u hladnom Dunavu
on se smejao našoj ludosti
a ja te ljubio kao prvi dan,
grijao zagrljajem,
voleo.

A onda je došao rat.
Naš voz nije smeo kasno krenuti,
tvoja karta je bila u jednom smeru
a ja svoju nisam stigao kupiti.

VRHUNAC TIŠINE

Sećaš li se jeseni
nejako hladne,
grljene kišom
koja je mrsila tvoje kose.

Došla si u mantilu,
odnekud,
nepraćena senkom,
potpuno tužna
nestankom neba.

Suznim očima
dala si mi,
nemirom nežnim,
ledene usne.

Držala si me za ruku
čvrsto
nemo vrištajući
slušajuć` vihora huk.

Milovanim pogledom
senom svojih očiju
tražiš nit radosti
u vapaju stvarnosti.
Nečujnim glasom
biranim notama
govoriš o meni,
statistu ljubavi.

Ne dozvoljavaš korak.
Treptaj duše.
Blistavog stava
pokriven zavesom
kao da stojim
marioneti sličan
čekajući vrhunac tišine.

ZA TEBE

Zorom kišnom
iz toplog kreveta si ustala
u lepim cipelama
graciozno odjevena
tiho,
polako na prstima
spremila se da kreneš.

U koferu s par slika
što prave društvo tvojoj praznini
vozom dotrajanim,
ispred kojeg starica mrzne
sa svojim cvećem,
bez poljupca,
zagrljaja,
pozdrava,
bez pogleda natrag
odlaziš.

Bez karte,
Bez stajanja
Bez odredišta
Ti,
moja,
nošena sudbinom
odlaziš
ostavljajući me da snivam
najlepše snove o tebi.

ZAR ME I TI RANI MILA

Potpuno sam poznatom rekom
tonem.

Na rub prokleta kraja padam,
gde vuci svoj jauk meni poklanjaju,
gde monasi poslednju molitvu pevaju,
gde majke nad svojom decom plaču,
upravo tamo gde se mnogi zaboravljaju.

Zbog tebe postah kam
kojem ni topli stisak ruke
ni zagrljaj meki ne mogu ništa.
Izgubih lice koje se večno smijalo,
San koji sam s tobom delio,
Uzdah koji sam tebi poklanjao.
Nestade moje postojanje.

Dok tišina i dalje ćuti
Hladnoću mi daješ jeftino
Nevinim licem
Iskusnim smeškom
Grizeš.
Jedeš.
Ubijaš.

Stojim u vrisku tvoje duše.
Ne primećujem te.
U cik zore tražim sebe
nad lokvom moje krvi gledam te
Nisi promenila note lica,
koraci isti
I dalje hladna ostala si..

Bežiš u noći
dok se zavesa dana polako diže.
Ovenčana pobedom
pereš ruke svoje drhtave
Polako.
Uznemireno.
Nepримetno.
Ostavljáš me..

ŽENI

Jeste li to Vi, draga?
Čujem li Vašu tišinu
Glas u vetru
Dodir nikad opipan
Znan samo mojim koracima.

Vaš trag je pokriven snegom
Praćen moskovskom zimom
Opevan melodijom koraka
Zvukom tužne violine
Pesmom bogatog prosjaka
Smrznutog od snova.

Draga, želite li biti moji?
Voleti me kao dečaka
Uspavati poput majke
Ležati pored mene
Ne dopustiti da se svjetlo ugasi
I igrati se s anđelom.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>

NE KOPIRATI